

at være her i Landet en 9—10 Maaneder. En lignende Undtagelsesregel kunde jeg ønske, at der blev sat for Vædderne. Faarene kunne jo præmieres paa Landboforeningsskuerne, og der er det at bemærke derved, at Vædderne have en forholdsvis kort Levetid og anvendes forholdsvis faa Aar til Avl. Naar saa en Vædder har bedækket om Efteraaret i August, September, Oktober, November Maaned, saa har han Fritid igen hele Resten af Aaret indtil næste Dyrskue, saa skal han gaa og vegetere, opfylder intet Formaal og staar blot for at spare Tilbagebetalingen af Præmien som et Skuedyr. Jeg kunde ønske, at der blev indført en Bestemmelse om, at Vædderne havde man Lov til at afhænde den 1. December eller 1. Januar; det er ret urimeligt, at de skulle gaa her det halve Aar kun for at opfylde Betingelsen om at være til Stede 1 Aar her i Landet.

Jeg skal dernæst omtale Bestemmelsen i § 7 om, at det nævnte Beløb af 40,000 Kr. til Præmier for Hingste udredes dels som Individspræmier for 4—5 aarige Hingste ved de af Hingsteskuekommissionerne afholdte aarlige Statskaaringskskuer, dels som Afkomspræmier. Her vilde jeg gerne have de 3-aarige tagne med, thi, som alle vide, er den 3-aarige jydsk Hest fuldt udviklet; han er ikke nogen Plag, naar han er 3 Aar, saa vejer han sine 1,300 Pund, undertiden 1,500—1,600 Pund, og saa er han fuldt tjenlig til at bedække. Vi savne imidlertid en Bedømmelse af Hingstene i den Alder, og den 3-aarige Hingst skulde derfor med paa Kaaringsskuerne. At de øvrige Individspræmier ere noget indskrænkede, kan jeg fuldt tiltræde. Det er jo særlig som Avlsdyr, man skulde lægge Vægt paa dem.

Dernæst er der i samme Paragraf Overgangsbestemmelsen om, at „efter Forløbet af 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden kunne Tyre af Malkerace, der ikke tidligere ere præmierede paa et Statsskue, kun præmieres paa et saadant Skue, naar der foreligger fyldestgørende Oplysninger om Moderdyrenes Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fædtindhold“, og det er jo meget betimeligt, at det kommer med her. Grupperingen med Hensyn til Afholdelsen af Statskaaringskskuer og Afkomsbedømmelser og Statsskuer for Tyre er den samme, som den har været hidtil, og Formændene udnævnes jo af Landbrugsministeren som hidtil. Jeg vil her udtale Haabet om, at de respektive Landbrugsministre maa have Forstaaelsen af altid at udpege de rette Mænd

til denne saare ansvarsfulde Stilling. Det er jo en meget vigtig Post, og det gælder om at finde de rette Mænd der til den rette Plads. Det hedder i § 8: „De øvrige Medlemmer — samt Suppleanter for disse — vælges af den paagældende Fællesforening paa 3 Aar efter Indstilling af de lokale Landboforeninger indenfor Skuekredsens Omraade.“ Tidligere var det jo Amtsraadene, der valgte dem, men jeg skal ikke indvende noget imod, at det nu bliver Fællesforeningerne. Der er jo ganske vist det mærkelige derved, at f. Eks. i Bestyrelsen for de jydsk Fællesforeninger sidder der kun et Medlem for hvert Amt i Bestyrelsen, saa der vil der jo kun kunne paaregnes en noget mindre Indflydelse, end hvis Valgene foretages af Amtsraadet; men jeg har ikke noget imod den Indrømmelse til Selvstyret, at Landboforeningerne selv faa det i deres Haand at vælge de Medlemmer, som skulle tiltræde Statstyreskuekommissionen. Der er for øvrigt en Trykfejl i § 7, 4de Stykke, 2den Linie; der staar der „Statstyreskommissionerne“, det skulde vel være „Statstyreskuekommissionerne“?

Jeg kommer saa til den Afvigelse, der er for Tyrenes Vedkommende, f. Eks. for Landboforeningernes Dyrskuer. Tyrene skulle for disse Skuers Vedkommende blive et Aar til Stede efter Præmieuddelingen, men de, der have været fremstillede paa Statsskuerne, kunne sælges den 1. Maj. I det Amt, jeg tilhører, falde Dyrskuerne altid i August; der er altsaa der en Indrømmelse paa en 3—4 Maaneders kortere Forbliven. I øvrigt skal jeg villigt indrømme, at det volder de stedlige Landboforeninger betydelig Ulejlighed at faa konstateret, om de paagældende Dyr ere til Stede, og jeg kunde ønske Bestemmelsen noget mere præciseret her, men navnlig, at det bliver præciseret, at naar Dyret ikke har opfyldt sin Bestemmelse som Avlsdyr, enten nu en Tyr har vist sig uvan, eller der er andre Ting i Vejen, skal Præmien tilbagebetales, thi saa har den eo ipso ikke opfyldt sin Forpligtelse.

Der er et Punkt i § 1, nemlig under C. 10, som jeg før glemte at omtale; det drejer sig om Udgivelsen af Stambøger. Summen, som hidtil har været 20,000 Kr., og som er bleven brugt, foreslaas der nedsat til 10,000 Kr. Jeg tillægger Udgivelsen af Stambøger en overordentlig Betydning, ikke alene for det nulevende Slægtled, men ogsaa som Kildeskrift for de kommende Hippologer, i det hele taget for de kommende Slægter, navnlig hvis Forholdet